

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 10. mája 2016*

„Štátna pomoc — Energia z obnoviteľných zdrojov — Pomoc, ktorú priznávajú určité ustanovenia nemeckého zákona v znení zmien a doplnení v súvislosti s obnoviteľnými zdrojmi energie (zákon EEG z roku 2012) — Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojem štátna pomoc — Výhoda — Štátne prostriedky“

Vo veci T-47/15,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: pôvodne T. Henze a K. Petersen, neskôr T. Henze a K. Stranz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci T. Lübbig, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne T. Maxian Rusche a R. Sauer, neskôr T. Maxian Rusche a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh, ktorý sa zakladá na článku 263 ZFEÚ a smeruje k zrušeniu rozhodnutia Komisie (EÚ) 2015/1585 z 25. novembra 2014 o schéme štátnej pomoci SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN), [ktorú poskytlo Nemecko na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných odberateľov] (Ú. v. EÚ L 250, 2015, s. 122),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas (spravodajca), sudcovia E. Bieliūnas a I. S. Forrester,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 21. januára 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 V decembri 2011 Bund der Energieverbraucher (Nemecké združenie odberateľov energie) predložilo Európskej komisii sťažnosť, v ktorej tvrdilo, že niektoré opatrenia stanovené v Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus Erneuerbaren Energien (zákon o novej úprave právneho rámca týkajúceho sa podpory elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie) z 28. júla 2011 (BGBl. 2011 I, s. 1634, ďalej len „EEG z roku 2012“), ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2012, predstavujú pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom.

Dotknuté opatrenia

- 2 Cieľom EEG z roku 2012 je chrániť klimatický systém a životné prostredie zabezpečením udržateľného rozvoja zásobovania energiou, znižovaním nákladov na tento rozvoj pre nemecké hospodárstvo, zmierňovaním používania fosílnych zdrojov energie a rozvojom technológií výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu (ďalej len „elektrina vyrobená podľa EEG“). Na tento účel je jeho cieľom najmä zvýšiť podiel obnoviteľných zdrojov energie na zásobovaní elektrickou energiou minimálne na 35 % v roku 2020, a následne postupne minimálne na 80 % v roku 2050 (§ 1 EEG z roku 2012).
- 3 V tomto rámci EEG z roku 2012 stanovuje predovšetkým schému podpory výrobcov elektriny vyrobenej podľa EEG (§ 2 EEG z roku 2012), ktorého základné vlastnosti sú opísané nižšie.
- 4 V prvom rade prevádzkovatelia siete so všetkými úrovňami elektrického napätia (ďalej len „PS“), ktorí zabezpečujú všeobecné zásobovanie elektrinou, sú povinní po prvé napojiť na svoju sieť zariadenia vyrábajúce elektrinu podľa EEG v ich okruhu činnosti (§ 5 až § 7 EEG z roku 2012), po druhé dodávať túto elektrinu do svojej siete, previesť ju a zároveň ju aj prioritne distribuovať (§ 8 až § 12 EEG z roku 2012) a po tretie poskytnúť prevádzkovateľom týchto zariadení odmenu vypočítanú na základe sadzieb stanovených zákonom vzhľadom na povahu dotknutej elektriny a priradeného alebo inštalovaného výkonu dotknutého zariadenia (§ 16 až § 33 EEG z roku 2012). Alternatívne majú prevádzkovatelia zariadení vyrábajúcich elektrinu podľa EEG právo jednak predávať celú túto elektrinu alebo jej časť tretím osobám a jednak požadovať, aby im PS, na ktorého bolo pripojené zariadenie v prípade absencie takéhoto priameho predaja, zaplatil trhové prémie vypočítané na základe sumy odmeny, ktorá by bola splatná v prípade pripojenia zariadenia (§ 33a až § 33i EEG z roku 2012). V praxi je bežné, že tieto povinnosti majú v zásade prevádzkovatelia miestnej distribučnej sústavy s nízkou alebo strednou hodnotou napätia (ďalej len „PDS“).
- 5 V druhom rade PDS majú povinnosť preniesť elektrinu vyrobenú podľa EEG na prevádzkovateľov medziregionálnej prenosovej sústavy s vysokým alebo veľmi vysokým elektrickým napätím, ktorá sa nachádza v sieti vyššie (ďalej len „PPS“) (§ 34 EEG z roku 2012). Ako protihodnotu sú PPS povinní zaplatiť PDS ekvivalent odmien a trhových prémie, ktoré PDS zaplatili prevádzkovateľom zariadení (§ 35 EEG z roku 2012).
- 6 V treťom rade EEG z roku 2012 upravuje mechanizmus nazvaný „kompenzácia na spolkovej úrovni“ v prípade množstiev elektriny vyrobenej podľa EEG, ktoré PPS dodáva do svojej siete, na jednej strane a v prípade súm zaplatených v prospech PDS ako protihodnota (§ 36 EEG z roku 2012). V praxi každý PPS, ktorý dodal množstvo elektriny vyrobenej podľa EEG, ktoré je väčšie než množstvo dodané dodávateľmi elektriny konečným odberateľom nachádzajúcim sa v jeho oblasti, a za toto množstvo zaplatil, sa môže voči ostatným PPS domáhať nároku na kompenzáciu zodpovedajúcu tomuto rozdielu. Od rokov 2009 až 2010 sa uvedená kompenzácia neposkytuje v skutočnej forme (výmena tokov elektriny vyrobenej podľa EEG), ale v peňažnej forme (kompenzácia súvisiacich nákladov). Traja

zo štyroch PPS, ktorých sa týka tento kompenzačný nástroj, sú súkromné podniky (Amprion GmbH, TenneT TSO GmbH a 50Hertz Transmission GmbH), zatiaľ čo štvrtý je verejnoprávny podnik (Transnet BW GmbH).

- 7 Vo štvrtom rade PPS sú povinní predávať elektrinu podľa EEG, ktorú dodávajú do svojej siete na spotovom trhu burzy s elektrickou energiou (§ 37 ods. 1 EEG z roku 2012). Hoci takto získaná cena im neumožňuje pokryť finančnú záťaž, ktorá im vyplýva zo zákonnej povinnosti platiť za túto elektrinu podľa sadzieb stanovených zákonom, majú právo požadovať za podmienok definovaných regulačným orgánom, aby im dodávatelia zásobujúci konečných odberateľov zaplatili rozdiel podľa pomeru predávaných množstiev. Tento mechanizmus sa nazýva „príplatok EEG“ (§ 37 ods. 2 EEG z roku 2012). Suma príplatku EEG však môže byť v určitých prípadoch znížená o 2 eurcenty za kilowatthodinu (KWh) (§ 39 EEG z roku 2012). Aby mohli využiť takéto zníženie, ktoré je v EEG z roku 2012 kvalifikované ako „obmedzenie výšky príplatku EEG“, ale je tiež známe pod názvom „zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie“, musia dodávatelia elektrickej energie najmä predovšetkým preukázať, že minimálne 50 % elektriny, ktorú dodávajú svojim odberateľom, predstavuje elektrinu vyrobenú podľa EEG, následne, že minimálne 20 % tejto elektriny tvorí veterná alebo slnečná elektrická energia, a napokon, že táto elektrina sa priamo uvádza na trh pre ich odberateľov.
- 8 Spôsoby príplatku EEG boli spresnené konkrétne vo Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (nariadenie o mechanizme kompenzácie) zo 17. júla 2009 (BGBl. 2009 I, s. 2101), zmenenom a doplnenom § 2 Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien (zákon, ktorým sa mení a dopĺňa právny rámec uplatniteľný na solárnu energiu a ktorým sa mení a dopĺňa zákon o obnoviteľných zdrojoch energie) zo 17. augusta 2012 (BGBl. 2012 I, s. 1754), ako aj vo Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (nariadenie, ktorým sa vykonáva nariadenie o mechanizme kompenzácie) z 22. februára 2010 (BGBl. 2010 I, s. 134), zmenenom a doplnenom Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung (druhé nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie, ktorým sa vykonáva mechanizmus kompenzácie) z 19. februára 2013 (BGBl. 2013 I, s. 310).
- 9 V piatom rade je nepochybné, že hoci EEG z roku 2012 neukladá dodávateľom elektriny povinnosť vyberať príplatky EEG od konečných odberateľov, ani im to nezakazuje. Rovnako je nesporné, že dodávatelia, ktorí sú sami povinní platiť tento príplatok v prospech PPS, ho v praxi vyberajú od svojich odberateľov, ako tiež potvrdila Spolková republika Nemecko na pojednávaní. Postupy, podľa ktorých musí byť tento príplatok uvedený na faktúre, ktorá sa odberateľom zasiela, sú stanovené v EEG z roku 2012 (§ 53 EEG z roku 2012), a rovnako sú v tomto zákone stanovené aj podmienky, za ktorých musia byť títo odberatelia informovaní o podiele obnoviteľných zdrojov energie, ktoré sú dotované podľa zákona o obnoviteľných zdrojoch energie, ktorý im je dodaný (§ 54 EEG z roku 2012).
- 10 Okrem toho EEG z roku 2012 tiež stanovuje osobitný systém kompenzácie, podľa ktorého Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Spolkový úrad pre hospodárstvo a kontrolu vývozov, ďalej len „BAFA“) každoročne stanovuje obmedzenie časti príplatku EEG, ktorú môžu vyberať dodávatelia elektriny od dvoch stanovených kategórií odberateľov, a to jednak od „podnikov výrobného odvetvia s vysokým odberom elektriny“ (ďalej len „PVO“) a jednak od „železničných podnikov“, v nadväznosti na žiadosť, ktorú musia tieto podniky predložiť pred 30. júnom predchádzajúceho roka s cieľom znížiť svoje výdavky na elektrickú energiu a tým zachovať svoju konkurencieschopnosť (§ 40 EEG z roku 2012).
- 11 EEG z roku 2012 spresňuje podmienky vzniku nároku na uplatnenie tohto systému, postup, podľa ktorého musia postupovať oprávnené podniky, spôsoby určenia obmedzenia podľa jednotlivých prípadov a účinky rozhodnutí, ktoré v tejto súvislosti prijal BAFA (§ 41 až § 44 EEG z roku 2012). EEG z roku 2012 najmä stanovuje, že v prípade výrobných podnikov, ktorých náklady na spotrebu elektrickej energie predstavujú minimálne 14 % z hrubej pridanej hodnoty a ktorých spotreba

predstavuje minimálne 1 gigawatthodinu (GWh), je toto obmedzenie stanovené na 10 % z príplatku EEG pre časť ich spotreby v rozsahu od 1 GWh do 10 GWh, na 1 % tohto príplatku pre časť ich spotreby od 10 GWh do 100 GWh, a na 0,05 eurcenta za KWh nad 100 GWh. EEG z roku 2012 takisto stanovuje, že v prípade výrobných podnikov, ktorých náklady na spotrebu elektrickej energie predstavujú minimálne 20 % z hrubej pridanej hodnoty a ktorých spotreba predstavuje minimálne 100 GWh, je obmedzenie výšky príplatku EEG stanovené na 0,05 eurcenta za KWh od prvej kilowatthodiny. EEG z roku 2012 navyše spresňuje, že dodávatelia elektriny musia informovať podniky, na ktoré sa uplatňuje oznámenie o stanovení obmedzenia výšky príplatku EEG, po prvé o podiele obnoviteľných zdrojov energie, na ktorý sa uplatňuje pomoc podľa zákona o obnoviteľných zdrojoch energie a ktorý im bol dodaný, po druhé o celkovom energetickom mixe a po tretie v prípade podnikov privilegovaných podľa zákona o obnoviteľných zdrojoch energie o zložení energetického mixu, ktorý im bol poskytnutý (§ 54 EEG z roku 2012).

- 12 V šiestom rade EEG z roku 2012 stanovuje súbor informačných a publikačných povinností, ktoré majú prevádzkovatelia zariadení, PS a dodávatelia elektriny najmä vo vzťahu k PPS a Bundesnetzagentur (Spolková agentúra pre siete, ďalej len „BNetzA“), ku ktorému sa priraduje súbor povinností transparentnosti, ktoré nesie PPS (§ 45 až § 51 EEG z roku 2012). Uvedený zákon tiež spresňuje právomoci dohľadu a kontroly, ktorými disponuje BNetzA vo vzťahu k PDS a PPS (§ 61 EEG z roku 2012).

Rozhodnutie o začatí konania

- 13 Listom z 18. decembra 2013 Komisia informovala nemecké orgány o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, pokiaľ ide o opatrenia obsiahnuté v EEG z roku 2012 a vykonané vo forme pomoci na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných odberateľov.
- 14 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. februára 2014 Spolková republika Nemecko podala žalobu o neplatnosť smerujúcu proti rozhodnutiu o začatí konania, pričom túto žalobu vzala späť prostredníctvom listu z 28. apríla 2015.
- 15 Uznesením z 8. júna 2015 predseda tretej komory Všeobecného súdu nariadil výmaz veci z registra Všeobecného súdu (Nemecko/Komisia, T-134/14, neuvverejnené, EU:T:2015:392).

Napadnuté rozhodnutie

- 16 Dňa 25. novembra 2014 Komisia prijala rozhodnutie (EÚ) 2015/1585 o schéme štátnej pomoci SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN), [ktorú poskytlo Nemecko na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných odberateľov] (Ú. v. EÚ L 250, 2015, s. 122, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 17 Na jednej strane Komisia usúdila, že výkupné ceny a trhové prémie, ktoré výrobcom elektriny podľa EEG zaručujú v prípade elektriny, ktorú vyrábajú, vyššiu cenu, než je trhovú cenu, predstavujú štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom. Na druhej strane Komisia dospela k záveru, že zníženie príplatku EEG v prípade niektorých energeticky náročných odberateľov takisto predstavuje štátnu pomoc, ktorej zlučiteľnosť s vnútorným trhom je uznaná len v prípade, ak patrí do určitých kategórií.

18 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„Článok 1

Štátna pomoc na podporu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a z banského plynu vrátane jej mechanizmu financovania, ktorú Nemecko neoprávnene poskytlo na základe zákona Erneuerbare-Energien-Gesetz 2012..., čím porušilo článok 108 ods. 3 [ZFEÚ], je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak Nemecko splní záväzok stanovený v prílohe I.

...

Článok 3

1. Štátna pomoc, ktorá pozostáva zo znížených sadzieb príplatku za financovanie podpory elektriny z obnoviteľných zdrojov energie... v rokoch 2013 a 2014 pre energeticky náročných odberateľov... a ktorú Nemecko neoprávnene zaviedlo v rozpore s článkom 108 ods. 3 [ZFEÚ], je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak patrí do jednej zo štyroch kategórií stanovených v tomto odseku.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý patrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k Usmerneniam o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020..., je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak tento podnik zaplatil aspoň 15 % dodatočných nákladov, ktoré znášajú dodávatelia elektriny s ohľadom na povinnosť kupovať energiu z obnoviteľných zdrojov a ktoré sa následne prenášajú na ich odberateľov. Ak podnik zaplatil menej ako 15 % týchto dodatočných nákladov, štátna pomoc je aj tak zlučiteľná, ak podnik zaplatil sumu, ktorá zodpovedá aspoň 4 % jeho hrubej pridanej hodnoty, alebo v prípade podnikov s elektroenergetickou náročnosťou najmenej 20 %, ak zaplatil aspoň 0,5 % hrubej pridanej hodnoty.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý nepatrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014, ale v roku 2012 mal elektroenergetickú náročnosť aspoň 20 % a patril v tomto roku do odvetvia s intenzitou obchodovania najmenej 4 % na úrovni Únie, je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak tento podnik zaplatil aspoň 15 % dodatočných nákladov, ktoré znášali dodávatelia elektriny s ohľadom na povinnosť kupovať energiu z obnoviteľných zdrojov a ktoré sa následne preniesli na odberateľov elektrickej energie. Ak podnik zaplatil menej ako 15 % týchto dodatočných nákladov, štátna pomoc je aj tak zlučiteľná, ak podnik zaplatil sumu, ktorá zodpovedá aspoň 4 % jeho hrubej pridanej hodnoty, alebo v prípade podnikov s elektroenergetickou náročnosťou najmenej 20 %, ak zaplatil aspoň 0,5 % hrubej pridanej hodnoty.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý bol oprávnený na získanie zlučiteľnej štátnej pomoci na základe druhého alebo tretieho pododseku, ale výška príplatku EEG, ktorý tento podnik zaplatil, nedosiahla úroveň, ktorá sa v týchto pododsekoch požaduje, zlučiteľné sú tieto časti pomoci:

- a) pre rok 2013 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 125 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013;
- b) pre rok 2014 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 150 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý nebol oprávnený na získanie zlučiteľnej štátnej pomoci na základe druhého alebo tretieho pododseku, a ak tento podnik zaplatil menej ako 20 % dodatočných nákladov na príplatok bez zníženia sadzby, zlučiteľné sú tieto časti pomoci:

- a) pre rok 2013 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 125 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013;

b) pre rok 2014 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 150 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013.

2. Každá pomoc, na ktorú sa nevzťahuje odsek 1, je nezlučiteľná s vnútorným trhom.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

19 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 2. februára 2015 Spolková republika Nemecko podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

20 Spolková republika Nemecko navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

21 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- uložil Spolkovej republike Nemecko povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

22 Na podporu svojej žaloby Spolková republika Nemecko uvádza tri žalobné dôvody, ktoré sa v podstate zakladajú po prvé na zjavne nesprávnom posúdení v rámci hodnotenia skutkových okolností, po druhé na neexistencii výhody spojenej s osobitným systémom kompenzácie a po tretie na neexistencii výhody financovanej zo štátnych zdrojov.

O prvom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení v rámci hodnotenia skutkových okolností

O prípustnosti

23 Komisia bez toho, aby formálne vzniesla námietku neprípustnosti podľa článku 130 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, predovšetkým tvrdí, že prvý žalobný dôvod je v podstate neprípustný z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti.

24 Komisia totiž tvrdí, že Spolková republika Nemecko jej v opise predmetu žalobného dôvodu všeobecne vytýka, že zjavne nezohľadnila rôzne formy konania štátu, pričom sa domnieva, že táto výhrada je nezrozumiteľná. Ďalej uvádza, že Všeobecnému súdu neprináleží poskytnúť výklad nezrozumiteľnej argumentácie uvedenej v návrhu tak, aby jej dal zmysel.

25 V tomto smere je potrebné pripomenúť, že na základe článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa uplatní na konanie pred Všeobecným súdom v súlade s článkom 53 prvým odsekom uvedeného štatútu a článkom 76 písm. d) rokovacieho poriadku, musí byť v žalobe uvedený predmet sporu a stručné zhrnutie uvedených dôvodov. Bez ohľadu na terminologické otázky musí byť toto uvedenie dostatočne jasné a presné na to, aby umožnilo žalovanému pripraviť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe prípadne bez ďalších podporných informácií. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je preto potrebné, aby žaloba bola prípustná vzhľadom na uvedené ustanovenia, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa

zakladá, aspoň stručne, ale súvislým a zrozumiteľným spôsobom vyplývajú zo znenia samotnej žaloby (pozri uznesenie z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, EU:T:1993:39, bod 20 a citovanú judikatúru).

- 26 Konkrétnejšie, hoci treba na jednej strane uznať, že formulácia žalobných dôvodov nie je viazaná na terminológiu a vymenovanie v rokovacom poriadku, a na druhej strane, že môže postačovať, keď sú tieto dôvody vyjadrené skôr prostredníctvom ich podstaty než prostredníctvom ich právnej kvalifikácie, platí to pod podmienkou, že uvedené dôvody vyplývajú zo žaloby dostatočne jasne. Okrem toho obyčajné všeobecné uvedenie dôvodov v žalobe nezodpovedá požiadavkám Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a rokovacieho poriadku, pričom výraz „stručné zhrnutie dôvodov“ použitý v týchto predpisoch, znamená, že žaloba musí vysvetliť, v čom spočíva dôvod, na ktorom je založená (pozri uznesenie z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, EU:T:1993:39, bod 21 a citovanú judikatúru).
- 27 V prejednávanej veci zo žaloby vyplýva, že predmet prvého žalobného dôvodu je jasne vymedzený, keďže jeho cieľom je dosiahnuť zrušenie napadnutého rozhodnutia, a je založený na zjavne nesprávnom posúdení skutkových okolností a úlohy štátu na fungovaní EEG z roku 2012. Zo žaloby tak vyplýva, že prostredníctvom tohto žalobného dôvodu sa Spolková republika Nemecko v podstate domnieva, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, takže tento žalobný dôvod je v žalobe uvedený dostatočne jasne.
- 28 Z toho vyplýva, že námietka neprípustnosti musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

O veci samej

- 29 Spolková republika Nemecko sa v podstate domnieva, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže Komisia sa dopustila rôznych zjavne nesprávnych posúdení v rámci hodnotenia jej úlohy štátu na fungovaní EEG z roku 2012. V tejto súvislosti Spolková republika Nemecko tvrdí, že štát nevykonáva osobitnú úlohu a nezasahuje do fungovania EEG z roku 2012.
- 30 V prvom rade, pokiaľ ide o strany, ktoré zasahujú do systému EEG z roku 2012, Spolková republika Nemecko tvrdí po prvé, že jedine subjekty súkromného práva sa podieľajú na mechanizme EEG z roku 2012, po druhé, že uvedený zákon sa uplatňuje bez rozdielu tak na verejnoprávnych prevádzkovateľov sústav a dodávateľov elektriny, ako aj na ich súkromnoprávne ekvivalenty, po tretie, že nijaký jednotlivý podnik nie je poverený osobitnými úlohami podľa EEG z roku 2012 alebo podľa jeho vykonávacích nariadení, ale iba PPS zohľadnený spoločne, a po štvrté, že jedinou úlohou štátnych orgánov, ktorým boli priznané právomoci podľa EEG z roku 2012, je kontrolovať zákonnosť a riadne fungovanie zavedených mechanizmov, a to bez dopadu na pôvod a použitie dosiahnutých prostriedkov.
- 31 V druhom rade, pokiaľ ide finančné toky dosiahnuté fungovaním EEG z roku 2012, Spolková republika Nemecko tvrdí, že tieto toky nie sú ani zdaňované, ani kontrolované štátom. Na podporu tohto tvrdenia uvádza jednak, že EEG z roku 2012 je systémom určovania cien pre výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, ktorý štátu neumožňuje stanoviť sumu príplatku EEG, ktorá bola určená účastníkmi konania v rámci ich zmluvnej slobody, a jednak že vykonanie platobného nároku medzi jednotlivými subjektmi, ktorý vyplýva z mechanizmov podľa EEG z roku 2012, nie je nijakým spôsobom zabezpečené zo strany štátnych orgánov a v prípade sporu podlieha právomoci občianskoprávných súdov.
- 32 V treťom rade Spolková republika Nemecko tvrdí, že pokiaľ ide o úlohu správnych orgánov v rámci osobitného systému kompenzácie stanoveného v EEG z roku 2012, úloha BAFA sa obmedzuje na rozhodovanie o žiadostiach o určenie obmedzenia výšky, ktoré sú mu predložené, a v rámci jasne vymedzenej právomoci, ktorá nenecháva priestor pre voľnú úvahu, na vypracovanie rozhodnutia, ktoré

sa obmedzuje na konštatovanie, že prípadne boli splnené podmienky požadované na získanie nároku na určenie obmedzenia výšky. BAFA tak nedisponuje ani priamo finančnými tokmi dosiahnutými fungovaním EEG z roku 2012, ani prístupom k týmto tokom, ani prostriedkami na ich kontrolu.

- 33 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť, že článok 107 ods. 1 ZFEÚ vyhlasuje pomoc poskytovanú členskými štátmi alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.
- 34 Článok 107 ods. 1 ZFEÚ podmieňuje túto nezlučiteľnosť štyrmi podmienkami. Po prvé musí ísť o zásah štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Po druhé tento zásah musí byť spôsobilý ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí zvýhodňovať príjemcu. Po štvrté musí narúšať hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením (pozri rozsudok z 15. júla 2004, Pearle a i., C-345/02, EU:C:2004:448, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 35 Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok, z ustálenej judikatúry vyplýva, že za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa považuje iba zvýhodnenie poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov. V tomto ustanovení totiž rozlišovanie medzi „pomocou poskytovanou členskými štátmi“ a „pomocou poskytovanou zo štátnych prostriedkov“ neznamena, že všetky výhody poskytované štátom predstavujú štátnu pomoc bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú financované zo štátnych prostriedkov, ale jeho cieľom je začleniť do tohto pojmu tak výhody priamo poskytované štátom, ako aj výhody poskytované prostredníctvom verejných alebo súkromných inštitúcií, ktoré tento štát zriadil alebo poveril (pozri rozsudok z 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 58 a citovanú judikatúru). Zákaz podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa v zásade môže vzťahovať tiež na pomoci poskytnuté verejnými alebo súkromnými orgánmi zriadenými alebo určenými štátom na riadenie pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2004, Pearle a i., C-345/02, EU:C:2004:448, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 36 Aby sa však zvýhodnenie mohlo kvalifikovať ako pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musí byť nepochybne na jednej strane poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov, ale na druhej strane aj pripísateľné štátu (pozri rozsudok z 15. júla 2004, Pearle a i., C-345/02, EU:C:2004:448, bod 35 a citovaná judikatúra). Z judikatúry totiž vyplýva, že ide o odlišné a kumulatívne podmienky (pozri rozsudok z 5. apríla 2006, Deutsche Bahn/Komisia, T-351/02, EU:T:2006:104, bod 103 a citovanú judikatúru).
- 37 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa pripísateľnosti opatrenia, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je potrebné preskúmať, či sa verejné orgány musia považovať za orgány, ktoré sa podieľali na prijatí tohto opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i., C-262/12, EU:C:2013:851, bod 17 a citovanú judikatúru).
- 38 V prejednávanej veci treba uviesť, že hoci Spolková republika Nemecko tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje zjavne nesprávne posúdenie skutkových okolností, jej argumentácia sa v rámci jej prvého žalobného dôvodu týka výlučne fungovania EEG z roku 2012 a úlohy štátu v rámci tohto systému.
- 39 Je totiž potrebné konštatovať, že Spolková republika Nemecko na podporu svojho prvého žalobného dôvodu iba vysvetľuje fungovanie EEG z roku 2012 prostredníctvom pripomenutia zákonných ustanovení, avšak neuvádza nijakú konkrétnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné konštatovať nesprávne skutkové posúdenie v rámci opisu dotknutých mechanizmov alebo zjavne nesprávne posúdenie v rámci ich analýzy.
- 40 Navyše v rozsahu, v akom Spolková republika Nemecko svojím prvým žalobným dôvodom spochybňuje pripísateľnosť EEG z roku 2012 štátu, treba konštatovať, že dotknuté mechanizmy podpory a kompenzácie, o ktoré ide v prejednávanej veci, boli zavedené zákonom, v tomto prípade EEG z roku

2012, čo tiež uznáva Spolková republika Nemecko, keďže v žalobe uvádza „stanovený zákonný rámec“. Tieto mechanizmy tak treba na základe judikatúry citovanej v bode 37 vyššie považovať za pripísateľné štátu.

- 41 Za takýchto okolností na rozdiel od toho, čo tvrdí Spolková republika Nemecko, nie je potrebné vykonať podrobnejšiu analýzu úlohy štátu v rámci fungovania EEG z roku 2012, pričom táto otázka patrí do posúdenia podmienky týkajúcej sa použitia štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a je preskúmaná v rámci tretieho žalobného dôvodu.
- 42 V dôsledku toho treba prvý žalobný dôvod zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na neexistencii výhody súvisiacej s osobitným systémom kompenzácie

- 43 Spolková republika Nemecko v podstate tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže Komisia nesprávne usúdila, že osobitný systém kompenzácie zaviedol výhodu v prospech PVO. Tento žalobný dôvod má päť častí.
- 44 Na úvod treba uviesť – podobne ako Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe –, že úvahy rozvinuté v druhom žalobnom dôvode uvedenom Spolkovou republikou Nemecko sa týkajú výlučne samotnej existencie výhody v prospech PVO v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorá súvisí so samotným osobitným systémom kompenzácie, a netýkajú sa otázky selektívnosti takejto výhody ani otázky existencie selektívnej výhody súvisiacej so schémou podpory, v dôsledku čoho Všeobecný súd nemusí tieto otázky preskúmať.
- 45 Okrem toho Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv spoločne prvú, druhú a piatu časť, následne tretiu časť a napokon štvrtú časť.

O prvej, druhej a piatej časti

- 46 V prvej časti druhého žalobného dôvodu Spolková republika Nemecko tvrdí, že osobitný systém kompenzácie neposkytuje výhodu v prospech PVO, ale jeho účelom je kompenzovať zníženie ich medzinárodnej konkurencieschopnosti súvisiacej najmä so skutočnosťou, že náklady sú jasne nižšie v iných štátoch Európskej únie vrátane členských štátov, v ktorých tiež existuje zníženie záťaže pre PVO. Spolková republika Nemecko ďalej uvádza, že v tretích štátoch často neexistujú porovnateľné náklady.
- 47 Svojou druhou časťou druhého žalobného dôvodu Spolková republika Nemecko tvrdí, že veľký počet energeticky náročných odvetví, ako je výroba alebo spracovanie medi, ocele, hliníka a ropy, podlieha veľmi silnému medzinárodnému konkurenčnému tlaku. Osobitný systém kompenzácie tak neprináša výhodu, ale kompenzuje nevýhodu, keďže bez tohto systému by sa podniky, ktorých výrobné podmienky predstavujú osobitne vysokú energetickú náročnosť, nachádzali vo veľmi nepriaznivej konkurenčnej situácii oproti podnikom z toho istého odvetvia so sídlom v iných členských štátoch alebo v tretích štátoch.
- 48 Piatou časťou druhého žalobného dôvodu Spolková republika Nemecko tvrdí, že osobitný systém kompenzácie je odôvodnený zachovaním konkurencieschopnosti nemeckých podnikov v podmienkach osobitne energeticky náročnej výroby. Z toho hľadiska je osobitný systém kompenzácie dôležitým nástrojom na zabezpečenie tých istých podmienok hospodárskej súťaže v prípade nemeckých podnikov s osobitne vysokou energetickou náročnosťou a na podporu prechodu na zásobovanie energiou, ktorá sa vytvára z obnoviteľných zdrojov. Okrem toho sa Spolková republika Nemecko domnieva, že PVO zvýhodnené osobitným systémom kompenzácie, ktoré musia v rámci postupu stanoveného v § 41 ods. 1 bode 2 EEG z roku 2012 preukázať, že vykonali certifikáciu, v rámci ktorej bola uvedená

a posúdená ich energetická spotreba, majú povinnosť vynaložiť úsilie v oblasti auditu. Zodpovedajúce požiadavky tak vytvárajú značné náklady. Podľa Spolkovej republiky Nemecko výraznejšie zníženie príplatku EEG v tomto prípade predstavuje primeranú kompenzáciu za úsilie, ktoré dotknuté podniky vynaložili v oblasti správy energetických zdrojov.

- 49 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je pojem pomoc všeobecnejší než pojem subvencia vzhľadom na to, že zahŕňa nielen pozitívne plnenia, akými sú samotné subvencie, ale aj zásahy štátu, ktoré rôznymi formami znižujú náklady, ktoré obvykle zaťažujú rozpočet podniku, a ktoré preto, hoci nie sú subvenciami v úzkom zmysle slova, majú rovnakú povahu a rovnaké účinky (pozri rozsudok zo 7. marca 2012, *British Aggregates/Komisia*, T-210/02 RENV, EU:T:2012:110, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 50 Na to, aby mohlo byť opatrenie kvalifikované ako štátna pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, je jednak najmä potrebné, aby obsahovalo výhodu, ktorá môže mať rôzne podoby (pomoc poskytovaná „v akejkoľvek forme“), a jednak, aby táto výhoda priamo alebo nepriamo plynula zo štátnych prostriedkov (pomoc poskytovaná „členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov“).
- 51 Práve vzhľadom na tieto pripomenutia je potrebné overiť, či obmedzenie výšky príplatku EEG priznané PVO samo osebe zahrnuje poskytnutie výhody v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ týmto PVO.
- 52 V prejednávanej veci Komisia v odôvodnení 65 napadnutého rozhodnutia uviedla, že § 40 a § 41 EEG z roku 2012 stanovili obmedzenie výšky príplatku EEG v prospech PVO a zabránili tak PPS a dodávateľom elektriny vyberať dodatočné náklady súvisiace s elektrinou EEG od PVO.
- 53 V tejto súvislosti treba podobne ako Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovať, že § 40 EEG z roku 2012 stanovuje zásadu obmedzenia výšky príplatku EEG, ktorý môžu dodávatelia elektriny preniesť na energeticky náročné podniky tým, že BAFA vydá na požiadanie správny akt, ktorým sa dodávateľovi elektriny zakazuje preniesť príplatok EEG v plnej výške na koncového odberateľa, ak je ním výrobný PVO. Pokiaľ ide o § 41 EEG z roku 2012, ten podmieňuje obmedzenie výšky príplatku EEG splnením určitých podmienok, ktoré v zásade súvisia s veľkosťou ich spotreby energie.
- 54 Treba tiež zdôrazniť, že proti tomuto konštatovaniu nebolo uvedené nijaké tvrdenie, pričom Spolková republika Nemecko sama uznáva, že cieľom systému zavedeného týmito článkami je obmedziť nadmernú hospodársku záťaž, ktorá v prípade PVO vyplýva z podpory výroby elektriny podľa EEG, v dôsledku čoho tento systém znižuje záťaž, ktorá obvykle zaťažuje ich rozpočet.
- 55 Komisia sa preto nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, že osobitný systém kompenzácie, ktorý vytvorili § 40 a § 41 EEG z roku 2012 oslobodzuje PVO od záťaže, ktorú by bežne znášali, v dôsledku čoho bola existencia výhody priznanej PVO, ktorá vyplýva zo samotného opisu mechanizmu zavedeného EEG z roku 2012, preukázaná.
- 56 Tento záver nie je spochybnený okolnosťou, že prostredníctvom tohto osobitného systému kompenzácie zamýšľa Spolková republika Nemecko vyrovnáť konkurenčnú nevýhodu. V tejto súvislosti treba totiž pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry skutočnosť, že členský štát sa snaží prostredníctvom jednostranných opatrení priblížiť existujúce podmienky hospodárskej súťaže v určitom hospodárskom odvetví podmienkam, ktoré prevládajú v iných členských štátoch, nemôže zbaviť tieto opatrenia charakteru pomoci (pozri rozsudok z 3. marca 2005, *Heiser*, C-172/03, EU:C:2005:130, bod 54 a citovanú judikatúru).
- 57 Preto je potrebné prvú, druhú a piatu časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť.

O tretej časti

- 58 Treťou časťou druhého žalobného dôvodu Spolková republika Nemecko tvrdí, že nemecký zákonodarca tým, že uplatňuje osobitný systém kompenzácie na účely obmedzenia výšky príplatkov zaplatených zo strany PVO, iba zamýšľa kompenzovať štrukturálne nevýhody, takže predpoklad výhody sa predovšetkým zdá byť vylúčený. V tejto súvislosti Spolková republika Nemecko tvrdí, že Všeobecný súd už rozhodol, že kompenzácia štrukturálnych nevýhod nepredstavuje výhodu v zmysle definície pomoci podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 59 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa za štátnu pomoc považujú zásahy, ktoré sú bez ohľadu na formu spôsobilé priamo alebo nepriamo zvýhodniť niektoré podniky alebo ktoré treba považovať za ekonomickú výhodu, ktorú by podnik príjemca za normálnych trhových podmienok nedosiahol (pozri rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 60 Takisto treba pripomenúť, že dôvody podporujúce pomocné opatrenie nestačia na to, aby sa hneď vylúčilo posúdenie tohto opatrenia ako pomoci v zmysle článku 107 ZFEÚ. Odsek 1 tohto ustanovenia totiž nerozlišuje štátne zásahy podľa príčin alebo cieľov, ale definuje tieto zásahy na základe ich účinkov (pozri rozsudok z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368, bod 94 a citovanú judikatúru).
- 61 Na úvod treba teda usúdiť, že osobitný systém kompenzácie vytvorený § 40 a § 41 EEG z roku 2012 nemôže uniknúť posúdeniu ako štátnej pomoci z jediného dôvodu, že v prípade PVO odstraňuje štrukturálnu nevýhodu.
- 62 Za predpokladu, že Spolková republika Nemecko svojou argumentáciou zamýšľa odkázať na judikatúru týkajúcu sa kompenzácie predstavujúcej protihodnotu plnení, ktoré pri výkone záväzkov služby vo verejnom záujme poskytli podniky poverené službami všeobecného hospodárskeho záujmu, treba uviesť, že takýto zásah musí zodpovedať kritériám stanoveným v rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), aby sa naň neuplatnil článok 107 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok 26. februára 2015, Orange/Komisia, T-385/12, neuvyverejnený, EU:T:2015:117, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 63 V prejednávanej veci zo skutočností v tejto veci nevyplýva, že by PVO boli poverené službami všeobecného hospodárskeho záujmu a museli vykonávať záväzky služby vo verejnom záujme.
- 64 Okrem toho treba konštatovať, že Spolková republika Nemecko v tretej časti svojho druhého žalobného dôvodu netvrdí, že kritériá stanovené v rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, (C-280/00, EU:C:2003:415), boli vo vzťahu k dotknutým opatreniam splnené.
- 65 Preto je potrebné tretiu časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť.

O štvrtej časti

- 66 Štvrtou časťou druhého žalobného dôvodu Spolková republika Nemecko tvrdí, že osobitný systém kompenzácie je v súlade so zásadou platobnej schopnosti, keďže nemecká vláda dúfa, že znížením príplatku EEG v prípade energeticky náročných podnikov budú môcť byť tieto podniky udržané v Nemecku a aspoň v určitom rozsahu prispieť k príplatku EEG.
- 67 V tejto súvislosti treba najskôr uviesť, že Spolková republika Nemecko svojou všeobecnou a neurčitou argumentáciou založenou na dodržiavaní „zásady platobnej schopnosti“ v podstate iba tvrdí, že pokiaľ by PVO boli zaťažené príplatkom EEG v plnom rozsahu, mohli by presunúť svoju výrobu do zahraničia, čím by sa viac nepodieľali na vytváraní prostriedkov pochádzajúcich z týchto príplatkov.

Spolková republika Nemecko však nepredložila žiaden dôkaz na podporu tejto argumentácie. Konkrétne nepreukázala, že by individuálne zohľadnila finančné situácie podnikov, ktoré majú prospech z obmedzenia výšky príplatku EEG, ani že by tieto podniky bez tohto obmedzenia skutočne presunuli svoju výrobu.

- 68 Navyše za predpokladu, že Spolková republika Nemecko svojou argumentáciou týkajúcou sa zásady platobnej schopnosti zamýšľa odkázať na judikatúru, podľa ktorej pojem štátna pomoc nezahŕňa štátne opatrenia zavádzajúce rozlišovanie medzi podnikmi, ktoré sú v dôsledku toho *a priori* selektívne, pokiaľ toto rozlišovanie vyplýva z povahy alebo zo štruktúry systému, do ktorého tieto opatrenia patria (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, bod 145 a citovanú judikatúru), táto argumentácia nie je presvedčivá. Nepreukázala totiž, že by rozlišovanie medzi podnikmi v oblasti nákladov bolo skutočne odôvodnené povahou a štruktúrou dotknutého systému, ako to vyžaduje judikatúra (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, bod 146 a citovanú judikatúru).
- 69 Preto je potrebné štvrtú časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť.
- 70 Z uvedeného vyplýva, že druhý žalobný dôvod založený na neexistencii výhody súvisiacej s osobitným systémom kompenzácie musí byť zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode založenom na neexistencii výhody financovanej zo štátnych prostriedkov

- 71 Spolková republika Nemecko sa v podstate domnieva, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže Komisia nesprávne usúdila, že fungovanie EEG z roku 2012 zahŕňalo štátne prostriedky, zatiaľ čo podľa nej konštatovania vyplývajúce z rozsudku z 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), neumožňujú v prejednávanej veci uplatniť záver o existencii štátnej pomoci, pokiaľ ide tak o schému pomoci, ako aj o systém kompenzácie. EEG z roku 2012 totiž predstavuje – podobne ako rozhodol Súdny dvor v súvislosti s právnymi predpismi, o ktoré išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), – právnu úpravu členského štátu členského štátu, ktorá na jednej strane núti súkromných dodávateľov elektrickej energie nakupovať elektrickú energiu vyrobenú v ich zásobovacej oblasti z obnoviteľných zdrojov energie za minimálne ceny, ktoré sú vyššie ako skutočná hodnota takéhoto druhu energie, a na druhej strane rozdeliť finančnú záťaž vyplývajúcu z tohto záväzku medzi uvedených dodávateľov elektrickej energie a súkromných prevádzkovateľov elektrických sietí nachádzajúcich sa vyššie.
- 72 V prvom rade Spolková republika Nemecko tvrdí, že systém EEG z roku 2012 nemá nijakú väzbu na štátny rozpočet alebo rozpočet verejnoprávneho subjektu, takže zahrnutie štátnych prostriedkov je vylúčené.
- 73 V tejto súvislosti najskôr tvrdí, že právne predpisy týkajúce sa systému EEG z roku 2012 nestanovujú ani financovanie pomoci pre obnoviteľné zdroje energie zo štátnych prostriedkov, ani pripísateľnosť štátu. Spolková republika Nemecko ďalej uvádza, že podľa judikatúry si svoju súkromnoprávnú povahu zachovávajú platby medzi jednotlivcami nariadené štátom bez toho, aby boli pripísateľné štátnemu rozpočtu alebo rozpočtu iného verejnoprávneho subjektu, pričom v prípade týchto platieb sa štát nevzdáva nijakého zdroja z akéhokoľvek dôvodu, či už ide o dane, odvody, poplatky alebo iné.
- 74 Spolková republika Nemecko ďalej poukazuje na to, že z judikatúry tiež vyplýva, že dane, odvody a poplatky sa vyznačujú tým, že vytvorené príjmy sa musia v akejkoľvek forme vrátiť do štátneho rozpočtu alebo rozpočtu verejnoprávneho subjektu. V prípade EEG z roku 2012 však o takýto prípad

nejde. PPS nie sú verejnoprávne subjekty a prostriedky, ktoré sa im vyplácajú na účely pokrytia nákladov vyplývajúcich z predaja elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov na burze s elektrickou energiou, nijako neznižujú, či už priamo alebo nepriamo, príjmy štátu.

- 75 Spolková republika Nemecko napokon tvrdí, že neexistencia napojenia príplatku EEG na spolkový rozpočet alebo na rozpočet verejnoprávneho subjektu vyplýva tiež z toho, že prípadné prebytky alebo deficity PPS musia byť kompenzované vrátane úrokov v nasledujúcom roku v rámci stanovenia príplatku EEG v súlade s tým, čo sa uplatňuje v občianskom práve, pokiaľ ide o žalobu o náhradu nákladov. K tomuto aspektu uvádza, že prípadné spory, ktoré vznikli v prípade dlžnej sumy na základe systému financovania EEG z roku 2012, patria do právomoci občianskoprávných súdov, pričom správne orgány nemajú nijaký vplyv na riešenie týchto sporov.
- 76 V druhom rade Spolková republika Nemecko v podstate tvrdí, že mechanizmus EEG z roku 2012 nestanovuje dohľad štátu nad použitím prostriedkov pochádzajúcich z príplatku EEG. Hoci EEG z roku 2012 nepochybne stanovuje určitý súbor úloh dohľadu, ktorých účelom je kontrolovať náležitosti, zákonnosť a riadne fungovanie mechanizmu zavedeného súkromnými subjektmi pri výkone zákonných predpisov, nič to podľa Spolkovej republiky Nemecko nemení na tom, že štátne orgány, ktorým prislúchajú tieto úlohy, nemajú právomoc uplatňovať vplyv na platby alebo finančné toky a nemajú nijakú právomoc, pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré použili rôzne strany zúčastnené na systéme. Spolková republika Nemecko vychádza najmä z veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 15. júla 2004, *Pearle a i.* (C-345/02, EU:C:2004:448).
- 77 Predovšetkým Spolková republika Nemecko tvrdí, že kontrolné úlohy BNetzA sa v podstate týkajú vykonávania ustanovení týkajúcich sa príplatku EEG, ktorý môžu dodávatelia elektriny požadovať od konečných odberateľov. Podľa Spolkovej republiky Nemecko BNetzA môže zasahovať len vtedy, keď stanovenie príplatku EEG porušuje stanovené normy, a to zahrnutím nákladov, ktoré nemožno začleniť do príplatku EEG.
- 78 Následne Spolková republika Nemecko tvrdí, že zákonné stanovenie metódy výpočtu, ako aj povinnosti transparentnosti a právo dohľadu, ktoré sa s tým spája, slúžia len na zabránenie tomu, aby sa určitý subjekt v akomkoľvek štádiu reťazca neobohatil.
- 79 Napokon Spolková republika Nemecko tvrdí, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedla, že právna úprava a dohľad vytvárajú zo súkromných peňažných tokov štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ. V tejto súvislosti tvrdí, že Súdny dvor rozhodol, že nejde o štátne prostriedky, pokiaľ by získanie vplyvu štátu na používanie prostriedkov bolo dostatočne vylúčené.
- 80 V treťom rade Spolková republika Nemecko zdôrazňuje, že argumentácia rozvinutá v prvých dvoch častiach tretieho žalobného dôvodu, ktorá sa sústreďí najmä na otázku zapojenia štátnych prostriedkov do fungovania schémy podpory, sa analogicky uplatňuje na osobitný systém kompenzácie.
- 81 Po prvé v tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ považuje iba zvýhodnenie poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov. Zo samotného znenia tohto ustanovenia a procesných pravidiel zavedených článkom 108 ZFEÚ totiž vyplýva, že výhody poskytnuté inými prostriedkami, ako sú štátne prostriedky, nespádajú do rozsahu pôsobnosti predmetných ustanovení. Rozlíšenie pomoci poskytnutej štátom a pomoci poskytnutej zo štátnych prostriedkov má zabezpečiť, aby pod pojem pomoc patrila nielen pomoc priamo poskytnutá štátom, ale aj pomoc poskytnutá verejnoprávnymi alebo súkromnoprávnymi subjektmi určenými alebo zriadenými štátom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. marca 1977, *Steinike & Weinlig*, 78/76, EU:C:1977:52, bod 21, a zo 17. marca 1993, *Sloman Neptun*, C-72/91 a C-73/91, EU:C:1993:97, bod 19 a citovanú judikatúru). Právo Únie totiž nemôže

pripustiť, aby samotné vytvorenie autonómnych inštitúcií poverených rozdeľovaním pomoci umožnilo obísť pravidlá vzťahujúce sa na štátnu pomoc (rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 23).

- 82 Po druhé treba pripomenúť, že na to, aby sa výhoda poskytnutá jednému alebo viacerým podnikom mohla považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, netreba vo všetkých prípadoch dokázať, že došlo k prevodu štátnych prostriedkov (pozri rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 83 Treba totiž pripomenúť, že článok 107 ods. 1 ZFEÚ zahŕňa všetky peňažné prostriedky, ktoré môžu verejné orgány skutočne použiť na podporu podnikov bez ohľadu na to, či tieto prostriedky trvalo patria alebo nepatria do majetku štátu. V dôsledku toho, aj keď sumy zodpovedajúce predmetnému opatreniu nie sú trvalým spôsobom vo vlastníctve správy štátnej pokladnice, skutočnosť, že stále sú pod verejnou kontrolou, a teda k dispozícii príslušným vnútroštátnym orgánom, stačí na to, aby sa považovali za štátne prostriedky (pozri rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 84 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí usúdila, že Spolková republika Nemecko prostredníctvom EEG z roku 2012 zaviedla osobitný poplatok, príplatok EEG, a vymedzila jeho účel, ktorým je financovanie rozdielu medzi nákladmi, ktoré PPS vznikajú pri nákupe elektriny vyrobenej podľa EEG, a príjmami, ktoré vytvárajú predajom tejto elektriny. Komisia usúdila, že metóda výpočtu slúžiaca na určenie výšky príplatku EEG je tiež definovaná v EEG z roku 2012 rovnako ako zásada, podľa ktorej sú deficit a prebytky opravené v nasledujúcom roku, čím sa zabezpečuje, aby PPS neutrpeli straty, ale zároveň to znamená, že príjmy z príplatku nemôžu byť použité na iné účely, než je financovanie elektriny vyrobenej podľa EEG. Komisia dospela k záveru, že na rozdiel od prípadu, o ktorý išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), štát v rámci EEG z roku 2012 poskytol PPS finančné prostriedky nevyhnutné na financovanie pomoci na elektrinu vyrobenú podľa EEG.
- 85 Na podporu tohto záveru Komisia v napadnutom rozhodnutí vychádzala zo štyroch súborov tvrdení.
- 86 Po prvé sa Komisia v odôvodneniach 112 až 116 napadnutého rozhodnutia domnievala, že keďže príplatok EEG bol zavedený štátom a ten určil PPS, aby spravovali finančné prostriedky, samotná skutočnosť, že výhoda nie je financovaná priamo zo štátneho rozpočtu, nestačí na vylúčenie možnosti zahrnutia štátnych prostriedkov. V tejto súvislosti Komisia tvrdila, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že subjekty určené na to, aby spravovali pomoc, môžu byť súkromnoprávne alebo verejnoprávne orgány a že v dôsledku toho skutočnosť, že PPS sú súkromné subjekty, nemôže sama osebe vylúčiť existenciu štátnych prostriedkov rovnako ako pôvodne súkromná povaha vybraných prostriedkov.
- 87 Po druhé Komisia v odôvodneniach 117 a 118 napadnutého rozhodnutia a na účely preukázania zahrnutia štátnych prostriedkov do systému zavedeného prostredníctvom EEG z roku 2012 vychádzala z určenia PPS na správu príplatku EEG. V tejto súvislosti Komisia zachovala predbežné závery formulované v rozhodnutí o začatí konania a usúdila, že PPS mali povinnosť:
- nakupovať elektrinu vyrobenú podľa EEG v ich oblasti buď priamo od výrobcu, pokiaľ je priamo napojený na prenosové vedenie, alebo od PDS za výkupné ceny, alebo zaplatiť trhovú prémii (v dôsledku toho sú elektrina vyrobená podľa EEG, ako aj finančná záťaž spojená s pomocou stanovenou v EEG z roku 2012 sústredené na úrovni každého zo štyroch PPS),
 - uplatňovať „zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie“ na dodávateľov, ktorí o to požiadajú a splnia príslušné podmienky stanovené v § 39 ods. 1 EEG z roku 2012,
 - rovnomerne si medzi sebou rozdeľovať množstvo elektriny vyrobenej podľa EEG tak, aby každý z nich kupoval rovnaký podiel tejto elektriny,

- predávať elektrinu vyrobenú podľa EEG na spotovom trhu podľa pravidiel vymedzených v EEG z roku 2012 a jeho vykonávacích ustanoveniach, čo môžu robiť spoločne,
 - spoločne vypočítať výšku príplatku EEG, ktorá musí byť rovnaká za každú kWh spotrebovanú v Nemecku, rovnajúci sa rozdielu medzi príjmami z predaja elektriny vyrobenej podľa EEG a výdavkami spojenými s nákupom tejto elektriny,
 - spoločne zverejňovať príplatok EEG v osobitnom formáte na spoločnej webovej stránke,
 - zverejňovať tiež súhrnné informácie o elektrine vyrobenej podľa EEG,
 - porovnávať predpokladanú výšku príplatku EEG s tým, aká mala skutočne byť v danom roku, a prispôbovať výšku príplatku na nasledujúci rok,
 - zverejňovať prognózy na niekoľko rokov vopred,
 - vyberať príplatok EEG od dodávateľov elektriny,
 - (osobitne) viesť všetky finančné toky (výdavky a príjmy) súvisiace s EEG z roku 2012 na oddelených bankových účtoch.
- 88 Komisia z toho vyvodila, že PPS si nielenže medzi sebou vyrovnávali súkromné pohľadávky, ale zároveň si plnili svoje právne záväzky podľa EEG z roku 2012.
- 89 Po tretie sa Komisia v odôvodneniach 119 až 122 napadnutého rozhodnutia domnievala, že PPS podliehajú prísnemu dohľadu zo strany štátu, pokiaľ ide o správu príplatku EEG. Tento dohľad vykonáva BNetzA, ktorá má tiež potrebné vykonávacie právomoci. Podľa Komisie BNetzA monitoruje najmä spôsob, akým PPS predávajú elektrinu vyrobenú podľa EEG, za ktorú sa na spotovom trhu platia výkupné ceny, overuje, či PPS riadne určujú, stanovujú a zverejňujú príplatok EEG a či dodávateľom elektriny správne účtujú príplatok EEG, či sa PPS správne účtujú výkupné ceny a prémie a či sa príplatok EEG znižuje len pre tých dodávateľov elektriny, ktorí spĺňajú podmienky uvedené v § 39 EEG z roku 2012. Komisia sa tiež domnievala, že BNetzA dostáva od PPS informácie o podpore elektriny vyrobenej podľa EEG a o cenách fakturovaných dodávateľom a že napokon môže uložiť pokuty a prijať rozhodnutia vrátane rozhodnutí, ktoré majú vplyv na výšku príplatku EEG.
- 90 Po štvrté Komisia sa v odôvodneniach 123 až 138 napadnutého rozhodnutia domnievala, že v rámci fungovania EEG z roku 2012 existovala všeobecná kontrola zo strany štátu vyplývajúca z toho, že štát riadi presun finančných prostriedkov prostredníctvom právnych predpisov a stanovuje, na aké účely sa tieto finančné prostriedky môžu použiť. Podľa Komisie, ktorá sa opiera najmä o vec, v ktorej bol vydaný rozsudok z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:851), rozhodujúcou skutočnosťou je, že štát vytvoril systém, v ktorom sú náklady PPS plne kompenzované prostredníctvom príplatku EEG a v ktorom sú dodávatelia elektriny oprávnení prenášať príplatok EEG na odberateľov. V tejto súvislosti Komisia uviedla, že kontrola štátu nad prostriedkami neznamena, že vstupné a výstupné toky súvisiace s dotknutými prostriedkami sa mali objaviť v štátnom rozpočte, ale že na to, aby štát vykonával kontrolu nad prostriedkami, stačí, aby – ako v prejednávanej veci – plne reguloval to, čo sa má stať v prípade deficitu alebo prebytku na účte EEG.
- 91 V prejednávanej veci treba vzhľadom na tvrdenia Spolkovej republiky Nemecko overiť, či Komisia v napadnutom rozhodnutí správne usúdila, že EEG z roku 2012 zahŕňa štátne prostriedky v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 92 Na úvod treba uviesť, že je nepochybné – ako bolo pripomenuté v bodoch 2 až 12 vyššie – že účelom príplatku EEG, ktorý vyberajú a spravujú PPS, je v konečnom dôsledku pokryť náklady spôsobené výkupnými cenami a trhovými prémiami stanovenými v EEG z roku 2012, ktoré výrobcom elektriny

podľa EEG zaručujú vyššiu cenu elektriny, ktorú vyrábajú, než je trhovú cenu. V dôsledku toho treba prijať záver, že príplatok EEG vyplýva najmä z vykonávania verejnej politiky podpory výrobcov elektriny vyrábanej podľa EEG, ktorú prostredníctvom zákona stanovil štát.

- 93 V prvom rade treba uviesť, že PPS sú v prejednávanej veci poverené na základe EEG z roku 2012, aby spravovali systém podpory výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. V tomto prípade, ako Komisia správne konštatovala (pozri body 87 a 88 vyššie), EEG z roku 2012 jednoznačne zveruje PPS súbor povinností a právomocí, pokiaľ ide o vykonávanie mechanizmov vyplývajúcich z tohto zákona, takže PPS predstavujú ústredné body v rámci fungovania systému stanoveného uvedeným zákonom. Úlohy riadenia a správy tohto systému, ktoré sú stanovené najmä v § 34 až § 39 EEG z roku 2012, sú z hľadiska ich účinkov porovnateľné so štátnou koncesiou. Treba totiž uviesť, že prostriedky zapojené do fungovania EEG z roku 2012 sú spravované výlučne na účely verejného záujmu podľa pravidiel, ktoré predtým vymedzil nemecký zákonodarca. V tejto súvislosti uvedené prostriedky spočívajúce v dodatočných nákladoch prenesených na konečných odberateľov a platených dodávateľmi elektriny v prospech PPS za elektrinu vyrobenú podľa EEG, ktorej cena nepresahuje cenu elektriny zakúpenej na trhu, neprechádzajú priamo od konečných odberateľov na výrobcov elektriny podľa EEG, t. j. medzi samostatnými hospodárskymi subjektmi, ale vyžadujú zásah sprostredkovateľov, ktorí sú poverení ich výberom a správou. Predovšetkým treba zdôrazniť, že uvedené prostriedky sa neplatia ani do všeobecného rozpočtu PPS, ani nie sú ponechané PPS, aby s nimi voľne disponovali, ale sú predmetom oddeleného účtovníctva a výlučne určené na samotné financovanie systémov podpory a kompenzácie, pričom akýkoľvek iný účel je vylúčený. Na rozdiel od tvrdení Spolkovej republiky Nemecko tak situácia PPS v prejednávanej veci vykazuje spoločné body so situáciou spoločnosti *Samenwerkende ElektriciteitsProductiebedrijven NV* vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 17. júla 2008, *Essent Netwerk Noord a. i.* (C-206/06, EU:C:2008:413), a so situáciou spoločnosti *Abwicklungsstelle für Ökostrom AG* vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. decembra 2014, *Rakúsko/Komisia* (T-251/11, EU:T:2014:1060).
- 94 Je preto potrebné usúdiť, že prostriedky získané na základe príplatku EEG a spoločne spravované PPS zostávajú pod dominantným vplyvom orgánov verejnej moci, keďže právne a správne predpisy, ktoré ich upravujú, umožňujú, aby boli PPS spoločne považované za subjekt vykonávajúci štátnu koncesiu.
- 95 V druhom rade treba konštatovať, že prostriedky, o ktoré ide v prejednávanej veci, získané z príplatku EEG a určené tak na financovanie systému podpory elektriny vyrobenej podľa EEG, ako aj na financovanie systému kompenzácie, boli získané vďaka poplatkom, ktoré boli v konečnom dôsledku uložené súkromným subjektom na základe EEG z roku 2012. § 37 EEG z roku 2012 z dôvodu povinnosti, ktorú uvedený zákon ukladá PPS, a to platiť dodatočnú odmenu alebo trhovú prémii výrobcovi elektriny podľa EEG, totiž stanovuje možnosť, aby PPS ukladali cenový dodatok dodávateľom, ktorí ho môžu následne preniesť na konečných odberateľov podľa pravidiel vymedzených zákonodarcom, a to najmä vzhľadom na transparentnosť na faktúrach. Je nepochybné, že dodávatelia elektrickej energie v praxi prenášajú finančnú záťaž vyplývajúcu z príplatku EEG na konečných odberateľov (pozri bod 9 vyššie), a to s cieľom náhrady nákladov, ktoré vznikli v súvislosti s výdavkami spojenými s uvedenou povinnosťou. Takisto treba uviesť, že táto záťaž, v prípade ktorej PVO využívajú obmedzenie výšky podľa pravidiel pripomenutých v bode 11 vyššie, predstavuje – ako uznala Spolková republika Nemecko na pojednávaní – 20 % až 25 % celkovej sumy faktúry priemerného konečného odberateľa. Vzhľadom na rozsah tejto záťaže treba teda jej prenesenie na konečných odberateľov považovať za dôsledok, ktorý stanovil a organizoval nemecký zákonodarca. Práve z dôvodu EEG z roku 2012 sú koneční odberatelia *de facto* povinní platiť tento cenový dodatok alebo dodatočné náklady. Ide o záťaž, ktorú jednostranne uložil štát v rámci svojej politiky podpory výrobcov elektriny podľa EEG a ktorá je z hľadiska jej účinkov porovnateľná s poplatkom za spotrebu elektriny v Nemecku. Túto záťaž totiž stanovuje verejnoprávny orgán na účely verejného záujmu, a to ochrany klimatického systému a životného prostredia zabezpečovaním udržateľného rozvoja zásobovania energiou prostredníctvom rozvoja technológií výroby elektriny podľa EEG, a podľa objektívneho kritéria v závislosti od množstva elektriny, ktorú dodávatelia dodali svojim konečným odberateľom (pozri analogicky rozsudok zo 17. júla 2008, *Essent Netwerk Noord a. i.*, C-206/06, EU:C:2008:413, body 43 až

47). Ako zdôrazňuje Komisia v odôvodnení 99 napadnutého rozhodnutia, štát určil nielen to, komu má byť výhoda poskytnutá, kritériá oprávnenosti a úroveň pomoci, ale zároveň poskytol finančné zdroje na pokrytie nákladov na podporu elektriny vyrobenej podľa EEG. Okrem toho, na rozdiel od skutkových okolností vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 30. mája 2013, *Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE* (C-677/11, EU:C:2013:348), Spolková republika Nemecko netvrdila, a v tomto zmysle ani v spise neexistuje žiadna informácia, že by iniciatíva na zdaňovanie prostredníctvom predmetného opatrenia vychádzala od subjektov platiacich tieto poplatky, ani že by PPS konali výlučne ako nástroj v systéme, ktorý by tieto samotné subjekty zaviedli, alebo že by sami rozhodovali o použití takto získaných finančných prostriedkov.

- 96 Predmetné sumy získané príplatkom EEG, vybrané od konečných odberateľov elektriny, ktorých pôvodom je povinnosť uložená v EEG z roku 2012 voči PS, zaplatiť dodatočnú odmenu alebo trhovú prémii výrobcom elektriny EEG, treba teda považovať za štátne prostriedky porovnateľné s poplatkom (pozri analogicky rozsudky zo 17. júla 2008, *Essent Netwerk Noord a i.*, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 66, a z 11. decembra 2014, *Rakúsko/Komisia*, T-251/11, EU:C:2014:1060, bod 68). V každom prípade tieto prostriedky nemožno označiť za vlastné zdroje PPS, ktorým štát legislatívnym opatrením pripísal osobitné použitie, pretože tieto prostriedky nie sú v nijakom okamihu, a ako to zdôrazňuje Komisia v odôvodnení 128 napadnutého rozhodnutia, ponechané na voľné nakladanie zo strany PPS.
- 97 Treba tiež pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že na to, aby sa poplatok, ako je ten predmetný vo veci samej, mohol považovať za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci, musí na základe relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy existovať záväzný vzťah medzi poplatkom a pomocou v tom zmysle, že výnos z poplatku je nevyhnutne určený na financovanie pomoci (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 15. júna 2006, *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 a C-41/05, EU:C:2006:403, bod 46 a citovanú judikatúru). V prejednávanvej veci je nesporné, že takýto vzťah je preukázaný medzi poplatkom vyberaným PPS prostredníctvom príplatku EEG, a pomocou v prospech výroby elektriny EEG.
- 98 V súvislosti s rozsudkom z 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), o ktorý sa Spolková republika Nemecko snaží oprieť, treba uviesť, že na vylúčenie zaradenia pod štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ vychádzal Súdny dvor v zásade zo skutočnosti, že nemecká právna úprava, o ktorú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, ktorá jednak ukladala súkromným podnikom dodávajúcim elektrickú energiu povinnosť vykupovať elektrickú energiu EEG za cenu vyššiu, než je jej skutočná ekonomická hodnota, a jednak rozdeľovala z toho vyplývajúce finančné bremeno medzi podniky dodávajúce elektrickú energiu a súkromných prevádzkovateľov elektroenergetických sietí na vyššej napäťovej úrovni, nevykazovala prvky, z ktorých by bolo možné vyvodzovať, že dochádza k priamemu alebo nepriamemu prevodu štátnych prostriedkov. Za takých okolností Súdny dvor rozhodol, že skutočnosť, že uvedená právna úprava poskytla nespornú výhodu výrobcem elektrickej energie EEG a že taká výhoda je dôsledkom zásahu verejnej moci, nie je dostatočná na označenie predmetného opatrenia za pomoc.
- 99 Z analýzy skutkového rámca veci, ktorá viedla k vydaniu rozsudku z 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), však vyplýva, že na rozdiel od nemeckého opatrenia, ktoré je predmetom tohto konania, mechanizmus upravený nemeckým zákonom nestanovil ani výslovný dopad dodatočných nákladov na konečných odberateľov, ani zapojenie sprostredkovateľov poverených vyberaním alebo správou prostriedkov predstavujúcich pomoc, a preto nepredpokladá existenciu subjektov porovnateľných z hľadiska ich štruktúry alebo úloh s PPS.
- 100 Na rozdiel od prejednávanvej veci zvýhodnenie analyzované Súdnym dvorom v rozsudku z 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), spočívalo v zaručení možnosti ďalej predať všetku energiu z obnoviteľných zdrojov v prospech podnikov príjemcov, a to v tom, že predajná cena prevyšovala trhovú cenu bez toho, aby sa zaviedol systém financovania tohto cenového navýšenia, prostredníctvom príplatku porovnateľného s poplatkom za spotrebu elektrickej energie, ktorého suma je rovnaká za každú KWh elektriny dodanej konečnému zákazníkovi.

- 101 Navyše vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), súkromné podniky nemali, ako v prejednávanej veci, od dotknutého členského štátu oprávnenie spravovať štátne prostriedky, ale mali iba povinnosť nákupu z vlastných finančných prostriedkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2013, *Association Vent De Colère! a i.*, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 35). V prejednávanej veci je nesporné, že povinnosť dodatočnej náhrady výrobcom elektriny EEG, ktorá zaťažuje PPS, nie je splnená prostredníctvom vlastných finančných prostriedkov, ale prostredníctvom prostriedkov získaných príplatkom EEG, spravovaných PPS a výlučne určených na financovanie systémov pomoci a vyrovnania zavedených EEG z roku 2012.
- 102 Finančné prostriedky dotknuté vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), sa tak nemohli považovať za štátne prostriedky, pretože v nijakom okamihu neboli pod verejnou kontrolou a neexistoval štátom zavedený a regulovaný mechanizmus, o aký ide v tejto veci, na náhradu dodatočných nákladov vyplývajúcich z tejto povinnosti nákupu, prostredníctvom ktorého štát týmto súkromným subjektom zaručoval úplné krytie uvedených dodatočných nákladov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2013, *Association Vent De Colère! a i.*, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 36).
- 103 Navyše aj z analýzy skutkového rámca veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), vyplýva, že na rozdiel od nemeckého opatrenia, ktoré je predmetom tohto konania, systém vytvorený skorším nemeckým zákonom nestanovil mechanizmus porovnateľný s osobitným systémom vyrovnania, ktorým sa zaviedlo obmedzenie príplatku EEG, ktorý dodávateľ elektriny môže preniesť na PVO.
- 104 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že systém zavedený Spolkovou republikou Nemecko v prejednávanej veci sa podstatne líši od systému dotknutého vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), najmä so zreteľom na modalitu správy, použitia, výberu a určenia dotknutých prostriedkov.
- 105 Po tretie je síce nesporné, že PPS sú subjekty vystupujúce väčšinou vo forme akciových spoločností súkromného práva. Nemožno to však, za osobitných okolností prejednávanej veci, považovať za dostatočné na odmietnutie záveru týkajúceho sa prítomnosti štátnych prostriedkov v rámci opatrení vyplývajúcich z EEG z roku 2012.
- 106 Ako totiž bolo uvedené v bodoch 93 a 94 vyššie, PPS sú nad rámec úloh súvisiacich s ich hlavnou činnosťou poverené správou systému podpory výroby elektriny EEG. Ako pripomína Komisia v odôvodnení 107 napadnutého rozhodnutia, pri plnení tejto úlohy podliehajú kontrole, takže nemôžu použiť prostriedky prijaté v rámci dotknutého opatrenia, ktoré im poskytujú dodávateľia určenie dotknutým opatrením, na iné než nemeckým zákonodarcom stanovené účely. Za týchto okolností treba konštatovať, že v rámci plnenia úloh vyplývajúcich z EEG z roku 2012, ktorými sú poverené, nie je konanie týchto subjektov konaním hospodárskeho subjektu konajúceho voľne na trhu na účely dosahovania zisku, ale konaním vymedzeným nemeckým zákonodarcom, ktorý ho ohraničil, pokiaľ ide o plnenie uvedených úloh.
- 107 V tomto ohľade treba dodať, že PPS je podrobená povinnosti spravovať sumy získané pri uplatňovaní predmetného opatrenia na osobitnom účte spadajúcom pod kontrolu štátnych orgánov, ako to vyplýva najmä z § 61 EEG z roku 2012. Keď sa toto vezme do úvahy spoločne s osobitnými právomocami a povinnosťami uloženými EEG z roku 2012 voči PPS, predstavuje to dodatočný dôkaz, že nejde o prostriedky zodpovedajúce obvyklým zdrojom patriacim súkromným subjektom, ktoré by boli v celosti k dispozícii podniku, ktorý ich spravuje, ale že ide o osobitné zdroje, ktorých použitie na prísne vymedzené účely bolo vopred upravené nemeckým zákonodarcom (pozri analogicky rozsudok z 27. januára 1998, *Ladbroke Racing/Komisia*, T-67/94, Zb., EU:T:1998:7, body 106 až 108).

- 108 Konkrétnejšie, čo sa týka kontroly PPS štátnymi orgánmi, vykonáva sa na niekoľkých úrovniach. Na jednej strane kontrolu vykonáva BNetzA. Podľa § 61 EEG z roku 2012 BNetzA musí v rámci svojej úlohy monitorovania najmä kontrolovať, že PPS obchodujú s elektrinou EEG v súlade s ustanoveniami § 37 EEG z roku 2012 a že dodávateľom elektriny určia, stanovia, zverejnia a vypočítajú príplatok EEG v súlade so zákonnými a inými právnymi požiadavkami.
- 109 Na druhej strane podľa § 48 EEG z roku 2012 sa BNetzA zo strany PPS predložia údaje používané na mechanizmus kompenzácie.
- 110 Existencia takej prísnej kontroly súladu konania PPS so stanoveným právnym rámcom, hoci vykonávaná *a posteriori*, je súčasťou všeobecnej logiky štruktúry stanovenej EEG z roku 2012. Táto kontrola tak podporuje záver vychádzajúci z právomocí priznaných týmto subjektom a prijatý so zreteľom na ich úlohy a povinnosti, podľa ktorého PPS nekonajú na vlastný účet a slobodne, ale ako subjekty, ktoré spravujú pomoc poskytovanú zo štátnych prostriedkov. Ak by sa totiž aj pripustilo, že kontrola, ktorej podliehajú PPS, nemá priamy vplyv na každodennú správu predmetných finančných súm, nič to nemení na tom, že ide o dodatočný prvok, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby sa konanie PPS pohybovalo len v rámci upravenom EEG z roku 2012.
- 111 Za týchto okolností treba konštatovať, že Komisia v odôvodnení 138 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 98 až 137 uvedeného rozhodnutia správne uviedla, že zvýhodnenie stanovené v § 16 až § 33 EEG z roku 2012 v prospech výrobcov elektriny EEG prostredníctvom výkupných cien a trhových prémie, sa v prejednávanej veci podobá poplatku stanovenému štátnymi orgánmi zahŕňajúcemu štátne prostriedky tým, že štát organizuje prevod finančných prostriedkov prostredníctvom právnych predpisov a stanovuje, na aké účely možno použiť tieto finančné prostriedky.
- 112 Tento záver platí aj pre zvýhodnenie užívateľov s vysokou spotrebou energie, ako sú PVO, pretože mechanizmus kompenzácie stanovený EEG z roku 2012 predstavuje, ako správne uviedla Komisia v odôvodnení 114 napadnutého rozhodnutia, dodatočné zaťaženie pre PPS. Každé zníženie sumy príplatku EEG má totiž presne za následok zníženie súm vyberaných od PVO dodávateľmi elektriny a možno ho považovať za krok vedúci k stratám príjmov pre PPS. Ako to však okrem iného na pojednávaní v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom potvrdila Spolková republika Nemecko, tieto straty sú na účely vyrovnania takto vzniknutých strát následne prenesené na iných dodávateľov a v dôsledku toho na iných konečných zákazníkov. Priemerný konečný odberateľ sa teda v Nemecku určitým spôsobom podieľa na dotáciách pre PVO, ktoré využívajú obmedzenie príplatku EEG. Navyše okolnosť, že koneční odberatelia elektriny, ktorí nie sú PVO, musia znášať dodatočné náklady spôsobené obmedzením príplatku EEG, z ktorého majú prospech PVO, je aj v tomto prípade dodatočnou indíciou, pokiaľ sa analyzuje spoločne s predchádzajúcimi úvahami, že prostriedky získavané príplatkom EEG sú osobitnými prostriedkami, rovnocennými poplatku za spotrebu elektriny, ktorých použitie na prísne určené účely bolo vopred stanovené nemeckým zákonodarcom v rámci uskutočňovania verejnej politiky, a nie na základe súkromnej iniciatívy.
- 113 Tieto závery nie sú teda spochybnené tvrdeniami, ktoré vzniesla Spolková republika Nemecko.
- 114 V rozsahu, v akom Spolková republika Nemecko opiera svoju argumentáciu o údajnú podobnosť skutkových a právnych okolností tejto veci so skutkovými a právnymi okolnosťami veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11 P, EU:C:2013:348), treba konštatovať, že tieto okolnosti sa od okolností konania vo veci samej odlišujú.
- 115 Vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348), sa otázka položená Súdnemu dvoru vzhľadom na právnu úpravu týkajúcu sa štátnej pomoci týkala legality rozhodnutia vnútroštátnych orgánov, ktorým sa na všetky odborné subjekty pôsobiace v poľnohospodárskom odvetví chovu morčacej hydiny povinne

rozširuje pôsobnosť dohody uzatvorenej v rámci medziodborovej organizácie zastupujúcej uvedené odvetvie, ktorá zavádza príspevok na účely financovania spoločných činností, o ktorých rozhoduje táto organizácia.

- 116 V bode 36 rozsudku z 30. mája 2013, *Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE* (C-677/11, EU:C:2013:348), Súdny dvor konštatoval, že vnútroštátne orgány nemôžu účinne používať prostriedky pochádzajúce z dotknutých príspevkov na podporu určitých podnikov, pretože o použití týchto prostriedkov, ktoré v celom rozsahu slúžia na dosiahnutie cieľov, určených dotknutou medziodborovou organizáciou, rozhoduje táto organizácia.
- 117 Naopak v prejednávanej veci je nesporné, že PPS nemôžu voľne rozhodovať o použití prostriedkov získaných príplatkom EEG a použiť ich prípadne na ciele, ktoré by samy stanovili. Podľa EEG z roku 2012 sú totiž PPS povinné spravovať príplatok EEG s jediným cieľom, platiť výrobcovi elektriny EEG. V tejto súvislosti sa majú všetky finančné toky (výdavky a príjmy) súvisiace s EEG z roku 2012 viesť na bankovom účte oddelenom od ich vlastného účtovníctva a porovnať príplatok EEG so skutočnou hodnotou výberu v danom roku, a upraviť príplatok na nasledujúci rok, aby vylúčili akýkoľvek prebytok či deficit na bankovom účte používanom na správu finančných tokov spojených s EEG z roku 2012. V prejednávanej veci tak nemožno spochybniť, že ciele sledované EEG z roku 2012, teda najmä podpora výrobcov elektriny EEG, ale aj PVO, sú na rozdiel od situácie vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 30. mája 2013, *Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE* (C-677/11, EU:C:2013:348), v celom rozsahu určené štátom prostredníctvom zákonov a iných právnych predpisov prijatých iba na jeho podnet.
- 118 Neexistencia účinného prístupu štátu k prostriedkom získaným príplatkom EEG v tom zmysle, že sa nepochybne neprejavujú v štátnom rozpočte, nemá v prejednávanej veci účinky na dominantný vplyv štátu na používanie týchto prostriedkov a na jeho schopnosť z dôvodu prijatia EEG z roku 2012 vopred rozhodnúť o cieľoch, ktoré sa majú sledovať, a o použití všetkých uvedených prostriedkov.
- 119 Pokiaľ ide o rozsudky zo 14. januára 2015, *Eventech* (C-518/13, EU:C:2015:9), a zo 16. apríla 2015, *Trapeza Eurobank Ergasias* (C-690/13, EU:C:2015:235), uvedené Spolkovou republikou Nemecko v jej replike, treba uviesť, že Súdny dvor v týchto rozsudkoch rozhodol, že na účely zistenia existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ treba preukázať dostatočne priamy vzťah medzi jednak výhodou poskytnutou príjemcovi a jednak znížením štátneho rozpočtu, či dokonca dostatočne konkrétnym hospodárskym rizikom výdavkov zaťažujúcich tento rozpočet.
- 120 Pokiaľ ide o rozsudky zo 14. januára 2015, *Eventech* (C-518/13, EU:C:2015:9), a zo 16. apríla 2015, *Trapeza Eurobank Ergasias* (C-690/13, EU:C:2015:235), treba však konštatovať, že sa týkajú rôznych skutkových okolností. Súdny dvor navyše už rozhodol, že pojem „pomoc“ nevyhnutne zahŕňa výhody poskytované priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov, alebo výhody, ktoré pre štát alebo subjekty poverené alebo zriadené na tento účel predstavujú dodatočné zaťaženie (pozri rozsudok z 1. decembra 1998, *Ecotrade*, C-200/97, EU:C:1998:579, bod 35 a citovanú judikatúru). V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry, pripomenutej v bode 35 vyššie, vyplýva, že nie je potrebné rozlišovať medzi prípadom, keď je pomoc poskytovaná priamo štátom a keď je poskytovaná prostredníctvom verejných alebo súkromných inštitúcií, ktoré tento štát zriadil alebo poveril. Vzhľadom na to že PPS sú v prejednávanej veci určené na kolektívnu správu príplatku EEG a prináleží im správa finančných tokov vytvorených fungovaním mechanizmov vyplývajúcich z EEG z roku 2012, tvrdenia Spolkovej republiky Nemecko založené na tom, že systém podpory výroby elektriny EEG nezaťažuje štátny rozpočet, neumožňuje v prejednávanej veci vylúčiť prítomnosť štátnych prostriedkov.
- 121 Tieto závery nestrácajú platnosť ďalšími tvrdeniami Spolkovej republiky Nemecko.
- 122 Na úvod treba odmietnuť tvrdenie, podľa ktorého sa do štátneho rozpočtu v žiadnom prípade nezačlení prípadný prebytok získaný príplatkom EEG. Je pravda, že zo samotného fungovania EEG z roku 2012 vyplýva, že v každom prípade, a ako priznali účastníci konania, prípadný prebytok alebo deficit PPS

vyplývajúci z príplatku EEG sa musí vyrovnáť, vrátane úrokov, v nasledujúcom roku v rámci stanovenia príplatku EEG. Toto každoročné vyrovnanie, stanovené v EEG z roku 2012, v konečnom dôsledku vylučuje akýkoľvek prebytok alebo deficit v účtovníctve PPS, týkajúci sa správy príplatku EEG, takže domnienka začlenenia prípadného prebytku získaného z príplatku EEG do štátneho rozpočtu je nevyhnutne neuskutočniteľná. Ako však bolo stanovené v bode 111 vyššie, zahrnutie štátnych prostriedkov v prejednávanej veci vyplýva práve z toho, že štát organizuje prevod finančných prostriedkov prostredníctvom právnych predpisov a stanovuje, na aké účely sa tieto finančné prostriedky majú použiť, a nie z existencie úzkeho vzťahu so štátnym rozpočtom.

- 123 V každom prípade z analýzy EEG z roku 2012 vykonanej v bodoch 92 až 112 vyššie vyplýva, že dotknuté opatrenie v zásade stanovuje nepretržitý prístup k financiám nevyhnutným na plnenie úloh verejného záujmu, ktorými sú poverené na účely výkonu svojich úloh, a ich cieľom je uskutočňovať politiku stanovenú štátom. Toto však len podporuje záver, podľa ktorého PPS nekonali ako typický podniky na trhu, znášajúce všetky obvyklé riziká a nepredvídateľné udalosti, vrátane finančných rizík, ale ako osobitné subjekty, ktorých úloha je presne vymedzená predmetnou právnou úpravou.
- 124 Ďalej v súvislosti s tvrdeniami Spolkovej republiky Nemecko, podľa ktorých po prvé dotknuté opatrenie nestanovuje nijaký vzťah so štátnym rozpočtom alebo rozpočtom verejnoprávneho subjektu, po druhé ani BNetzA ani štát v najširšom zmysle neurčujú presnú sumu príplatku EEG, po tretie štátna povaha prostriedkov použitých na osobitný systém vyrovnania nevyplýva z úlohy BAFA a po štvrté prípadné žaloby súvisiace so systémom príplatku EEG sa v súlade s dotknutým opatrením prejednávajú v bežnom občianskoprávnom konaní, a nie v správnom konaní, treba konštatovať, že sa tiež musia odmietnuť.
- 125 Na jednej strane sa totiž už konštatovalo, že dotknuté prostriedky musia byť od počiatku považované za štátne financie, predovšetkým z dôvodu, že koneční odberatelia sú povinní zaplatiť doplatok porovnateľný s poplatkom za uskutočňovanie politiky stanovenej štátom. Na druhej strane bolo tiež uvedené, že PPS konajú, pokiaľ ide o plnenie úloh, ktoré im prináležia, v rámci jasne vymedzenom nemeckým zákonodarcom. Navyše podliehajú prísnej kontrole zo strany príslušných nemeckých správnych orgánov. Finančné prostriedky pochádzajúce z povinných príspevkov uložených právnou úpravou členského štátu, ktoré sú spravované a rozdeľované v zmysle tejto právnej úpravy, sa môžu považovať za štátne prostriedky v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, aj keď sú ich správou poverené subjekty, ktoré nie sú verejnými orgánmi. Podľa Súdneho dvora mechanizmus úplnej kompenzácie dodatočných nákladov, ktoré musia podniky znášať v dôsledku povinnosti nakupovať elektrickú energiu veterného pôvodu za cenu vyššiu, než je tržová cena, ktorú v tuzemsku platia všetci koneční odberatelia, vyplývajúci z analyzovanej francúzskej právnej úpravy, predstavuje intervenciu zo štátnych prostriedkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i., C-262/12, EU:C:2013:851, bod 25 a citovanú judikaturu, ako aj, analogicky, bod 26).
- 126 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenia, ktoré Spolková republika Nemecko uviedla na pojednávaní a podľa ktorých obmedzenie príplatku EEG v prospech PVO predstavuje prax uplatňovania rozličných cien, ktorá je ekonómom známa ako „Ramsey Pricing“ (Ramseyho ceny), alebo krížovú dotáciu medzi malými a veľkými odberateľmi elektrickej energie, treba konštatovať, že aj tie musia byť odmietnuté. Iste, samotná existencia príplatku EEG vyplýva z politických rozhodnutí a odberatelia nemôžu ovplyvniť jeho výšku, takže tá môže byť v pomere ku konečnej faktúre vyššia voči malým odberateľom, ktorí sú z hľadiska dopytu odolnejší voči zmenám ceny elektrickej energie než PVO. V tejto súvislosti sa však v judikatúre ustálilo, že prevádzková pomoc je pomoc smerujúca k oslobodeniu podniku od nákladov, ktoré za normálnych okolností musí vynakladať v rámci svojho riadenia alebo bežných činností (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2014, Alcoa Trasformazioni/Komisia, T-177/10, EU:C:2014:897, bod 92). Preto dotknuté obmedzenie, ktoré PVO umožňuje znížiť náklady v súvislosti s ich spotrebou elektrickej energie, ktoré už zo svojej podstaty patria do bežnej správy, predstavuje prevádzkovú pomoc zahrňajúcu, ako bolo ukázané najmä v bodoch 95 a 96 vyššie, štátne prostriedky.

- ¹²⁷ Z tejto analýzy vyplýva, že mechanizmy vyplývajúce z EEG z roku 2012 majú pôvod predovšetkým v uskutočňovaní verejnej politiky na podporu výrobcov elektrickej energie EEG stanovenej štátom prostredníctvom EEG z roku 2012 a že po prvé prostriedky získané príplatkom EEG a kolektívne spravované PPS zostávajú pod dominantným vplyvom verejnej moci, po druhé predmetné sumy získané príplatkom EEG sú zdroje zahrnujúce štátne prostriedky porovnateľné s poplatkom a po tretie na základe právomocí a úloh zverených PPS možno dospieť k záveru, že PPS nekonajú na vlastný účet a slobodne, ale ako subjekty, ktoré spravujú pomoc poskytovanú zo štátnych prostriedkov, porovnateľné so subjektom vykonávajúcim štátnu koncesiu.
- ¹²⁸ Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí správne domnievala, že EEG z roku 2012 zahŕňa štátne prostriedky v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- ¹²⁹ Štvrtý žalobný dôvod, a teda aj žalobu v celom jej rozsahu treba v dôsledku toho zamietnuť.

O trovách

- ¹³⁰ Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Spolková republika Nemecko nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamietla.

2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

Papasavvas

Bieliūnas

Forrester

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. mája 2016.

Podpisy